

URGENTE DE 5 STELE

✎ Benone NEAGOE
Foto: Nicu VEREȘTIUC

3121458... Pe linia de gardă permanentă a Serviciului mobil de urgențe și transport sanitar se primește un apel de urgență. În câteva secunde sirenele risipesc liniștea din curtea Spitalului Militar Central. Între Ambulanță și UPU (Unitate de Primire Urgențe), sunt necesare, în medie, 7-15 minute.

Aici nu ai timp să bei o cafea, nu ai timp să aștepti șpagă, nu ai timp să aștepti nimic. Soarta pacientului se joacă la Urgență.

Ambulanța oprește la camera de gardă. Halatele albe, verzi și albastre sunt pe poziții, în ture și gărzi, 24 de ore din 24, 7 zile din 7, gata să preia pacientul. Operativi, brancardierii coboară targa cu bolnavul și-l duc către primul ajutor calificat. Ajunge în UPU. Camera de gardă este dotată cu aparate pentru monitorizarea semnelor vitale, tub de oxigen, sonde de intubare.

Tensiunea... pulsul... perfuzie...
Comenzi scurte, rapide, la obiect.
Manevre de resuscitare și intubare, după caz.

Pregătește-l pentru EKG!... Pașii terapeutici sunt urmăriți cu concentrare, răbdare, profesionalism. Nu este momentul pentru fast protocoalar, nici pentru umilire. Pacientul este înregistrat, evaluat, monitorizat, stabilizat.

UPU este interfața Spitalului Clinic de Urgență Militar Central Dr. Carol Davila cu mediul extern și reprezintă prima linie medicală de contact cu pacientul și problematica sa. UPU face trierea și bolnavul este direcționat mai departe spre secțiile specifice sau sălile de operații ale spitalului.

Cel care a schimbat totul

Deși este un as al medicinei militare, mulți îl cunosc pe colonelul doctor Mihai Pricop, medic primar ATI, doctor în științe medicale, doar în breaslă, din numeroasele documente medicale pe care își pune parafa sau din lucrările de specialitate elaborate și publicate.

De mai bine de 20 de ani, îi trec prin mână toate bolile și nenorocirile oamenilor. Cu toate astea, găsește mereu puterea să spună zilnic că: *Totul va fi bine.* Consultă în medie 20-30 de pacienți pe zi. *Este o meserie extrem de grea, în care trebuie să iei decizii în câteva secunde. Altfel riști viața pacientului și chiar existența ta.*

Mărturisește că face parte din prima generație de absolvenți ai medicinei de urgență și că 80 la sută din viață și-a petrecut-o la spital. A fost medic-șef într-o mare unitate din Constanța, șef de stat major în linia întâi, a lucrat cu doctorul Raed Arafat la Târgu Mureș, iar din 1990 a intrat prin concurs la Spitalul Militar Central.

În anii aceia, îmi spune, funcționa aici doar un Serviciu de ambulanță și o cameră de gardă. Apoi, acestea s-au transformat într-o Secție de Urgență, divizată și ea, în iulie 2007, în două noi entități: Unitatea de Primire Urgență, pe care o coordonează, și Serviciul mobil de urgență, condus de maiorul doctor Florea Costea.

Gândindu-se la o transformare de fond nu numai de denumire, doctorul Pricop a făcut un proiect de echipare și modernizare la nivel european, cu cerințe, sisteme, spații, schițe, eficiență, pe care l-a prezentat Consiliului director al spitalului. Așa s-a născut structura unică de astăzi, cu personal propriu, care asigură asistență medicală de înaltă calificare pacienților – cadre militare active, în rezervă sau în retragere, din Ministerul Apărării, Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Justiției, SRI, SPP, veteranilor de război, demnitarilor, oricărei categorii de asigurați și neasigurați în conformitate cu legislația în vigoare.

Medicina de urgență este o medicină de echipă. Nu poți să faci totul de unul singur. Este o meserie de colaborare. Cu anestezistul, chirurgul, ortopedul și cardiologul. Pentru că altfel pacientul nu va fi optim rezolvat. Obiectivul final al

echipei este să salveze cât mai multe vieți aflate în pericol.

Între om și Dumnezeu

Maiorul dr. Costel Florea este unul dintre cei mai buni specialiști în medicina de urgență pe care Spitalul Militar Central îi are. A ales această specialitate pentru că se pliază foarte bine pe tipul său de personalitate. Părinții, oameni simpli dintr-un sat teleormănean, își doreau ca băiatul lor să devină ofițer la o unitate de rachete și din apropiere. El a ales medicina. Stagiatura și

rezidențiatul le-a făcut la Spitalul Floreasca și Baltazar. În 1997, a venit prin concurs la Spitalul Militar Central. Acum, la 35 de ani, este șeful Serviciului mobil de urgență și transport sanitar. Alături de colegii săi din echipa de gardă, Bogdan Leușdea, medic primar ATI, Mihaela Coman și Nicoleta Rus, medici specialiști de urgență, ia

decizii de secunde care pot dura o viață. Spune mereu că pleacă undeva, unde să aibă timp pentru soție și cei doi copii ai săi, dar... *Oamenii te văd ca pe un Dumnezeu și se așteaptă la minuni de la tine. Nu-i poți dezamăgi...*

În fiecare an se dau în UPU în jur de 15.420 de consultații. Aproximativ 1.840 de pacienți ajung la camera de gardă în stare critică. Sunt bolnavi diagnosticați cu politraumatisme, cu leziuni produse în urma unor accidente rutiere, cu arsuri sau intoxicații severe, cu probleme cardiovasculare, colici biliare sau renale.

În UPU lucrează doar jumătate din numărul necesar de medici. Nici la capitolul asistente ori brancardieri situația nu este mai bună. Cauza? Salariile sunt mult prea mici. Lipsa de personal duce la suprasolicitarea fizică și psihică și, implicit, la diminuarea calității actului medical.

Conducerea spitalului a organizat nenumărate concursuri pentru ocuparea posturilor vacante, dar nu s-a înscris nimeni. *Tinerii preferă medicina cu stetoscoful de gât. Urgența este dinamică. Aici trebuie să te miști, să iei repede inițiativa și să ai sugestiile cele mai bune.*

Din echipă face parte și asistentul-șef al UPU Marian Ioan Lefter. Și pentru el, viețile oamenilor pe care îi salvează se numără în mii. Motivațiile pentru care a ales să lucreze la Urgență sunt diverse, de la curiozitate la dragostea față de semeni. Aflu despre el că este membru al Consiliului municipal al Ordinului asistenților medicali din România. A absolvit Facultatea de Drept și a terminat de curând și masteratul. Îl preocupă siguranța comunitară și combaterea terorismului. Speră să devină într-o zi unul dintre consilierii juridici ai Spitalului Militar.

Viorel Scarlat, Dan Ionuț și Geanina Durlea au început ca brancardieri, respectiv infirmieră. Au urmat cursuri și exerciții periodice în domeniul asistenței medicale, potrivit nivelului necesar fiecărei categorii de personal. Acum sunt asistenți medicali. Printre cei mai buni. O parte doar din oamenii de la UPU. Tineri, scripitori, obișnuiți cu nopțile albe, cu situațiile limită, cu lupta permanentă cu moartea.

Cel mai frumos dar

Unitatea de Primire Urgențe nu este un loc unde să-ți dorești să ajungi. Aici se văd toate durerile lumii și din toate astea el, medicul, trebuie să realizeze ceva bun. E totuși reconfortant gândul că, atunci când se întâmplă ca propria ta viață sau a celor dragi ție să stea în balanță, cineva este gata să te ajute. Câteva ore petrecute în acest loc, în care un minut poate însemna diferența între viață și moarte, îți poate schimba atitudinea și felul de a gândi. Te pot convinge de valoarea celui mai prețios dar pe care l-ai fi putut primi vreodată: **viața.**

